

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1 og 2

Med ændringsforslagene foreslås en overgangsordning, hvorefter datterselskaber af visse finansieringsinstitutter, der har været omfattet af de hidtil gældende regler, men som ikke er omfattet af den foreslåede indsnævring af kredsen af institutter, som fremover skal kunne fratrække hensættelser, fortsat får adgang til at fratrække hensættelser, men kun for så vidt angår nærmere bestemte garantier, som datterselskabet har udstedt inden lovens ikrafttræden. Baggrunden for ændringsforslaget er, at lovforslaget i den foreliggende form kan kritiseres for at skabe konkurrenceforvridning mellem forskellige finansieringsinstitutter, der driver nøjagtig samme finansielle udlånsaktivitet med garanti for udlån.

Efter lovforslaget lovfæstes den nuværende praksis som udtrykt i Ligningsrådets anvisninger, hvorefter penge- og realkreditinstitutter m.fl. kan fratrække regnskabsmæssige hensættelser ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Lovforslaget indeholder dog også visse justeringer og ændringer i forhold til den nuværende praksis. Således er det efter lovforslaget fremover kun kreditinstitutter i snæver forstand, der vil være omfattet af hensættelsessystemet. Det vil sige kun institutter, der driver udlånsvirksomhed efter særlig tilladelse eller særlig lovhjælp, og som løbende er underlagt et særligt autoriseret regnskabsmæssigt tilsyn. Der er endvidere tale om, at de omfattede institutter ikke alene er beskæftiget med udlånsvirksomhed, men tillige til enhver tid skal sikre en økonomisk dækning over for indskydere eller obligationsinvestorer. Den foreslåede indsnævring af kredsen af institutter, som fremover skal kunne fratrække hensættelser efter den foreslåede § 25, stk. 6, i kursgevinstloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, medfører, at en række virksomheder i modsætning til i dag fremover ikke vil kunne fratrække regnskabsmæssige hensættelser ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det gælder også for datterselskaber af penge- og realkreditinstitutter m.fl., som efter lovforslaget kun kan fratrække hensættelser, når datterselskabet selv driver udlånsvirksomhed efter særlig tilladelse m.v.

Fjernelsen af fradragsretten for regnskabsmæssige hensættelser i de datterselskaber, som

ikke opfylder betingelserne i den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, begrundes bl.a. med, at den skattemæssige behandling af regnskabsmæssige hensættelser i f.eks. et bilfinansieringsselskab efter gældende praksis er afhængig af, om bilfinansieringsselskabet er ejet af et pengeinstitut eller af et moderselskab, som ikke er omfattet af Ligningsrådets anvisning. Det fremgår videre af bemærkningerne til lovforslaget, at det er fundet rimeligt, at denne forskelsbehandling bringes hurtigt til ophør. Angiveligt bygger lovforslaget på en antagelse om, at der med lovforslaget skabes lige konkurrencevilkår for f.eks. bilfinansieringsselskaber uafhængigt af, om de er bankejede eller ej. Denne antagelse er imidlertid ikke rigtig.

F.eks. vil et pengeinstitutejet finansieringsselskab, som fremover ikke med skattemæssig virkning vil kunne foretage regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån, i fremtiden blot kunne afdække risikoen på sit udlån via en garanti fra pengeinstituttet. Når der opstår et hensættelsesbehov, vil det ikke være i det pågældende finansieringsselskab, men på garantien stillet af pengeinstituttet. Pengeinstituttet vil fortsat med skattemæssig virkning kunne fradrage regnskabsmæssige hensættelser på garantier udstedt over for finansieringsselskabet, naturligvis under forudsætning af, at tabet også efter de almindelige skatteregler er fradragsberettiget.

Det har derimod vist sig, at i hvert fald et ikke-bankejet finansieringsinstitut rammes urimeligt af de i lovforslaget foreslåede ændringer, jf. L 74 - bilag 5, 6 og 7. Der er tale om et finansieringsinstitut, som udøver udlånsvirksomhed mod garanti fra et dansk datterselskab. Det pågældende finansieringsinstitut vil i sig selv være omfattet af den i lovforslaget foreslåede § 25, stk. 6, i kursgevinstloven og dermed af det foreslåede hensættelsessystem, hvorimod det datterselskab, som stiller garanti for finansieringsinstituttets udlån, efter lovforslaget ikke fremover vil kunne foretage regnskabsmæssige hensættelser med skattemæssig virkning. I det omfang, der opstår et hensættelsesbehov på finansieringsinstituttets udlån, vil det pågældende finansieringsinstitut ikke selv kunne foretage hensættelser med skattemæssig virkning, idet udlånet er dækket af en garanti fra datterselskabet. Datterselskabet derimod har et hensættelsesbehov på garantien, men vil efter det foreliggende lovforslag - i mod-